

Mitru. Sperăm ca această nouă modalitate de educație prin artă să conducă treptat la o legătură mai strinsă cu tineretul școlar.

Credem că profilul artistic al teatrului nostru se va justifica continuu prin includerea în repertoriul fiecărei stagiuni a noi piese originale ce pot fi revendicate de publicul între cinci și cincisprezece ani. În acest scop nobil, inițiativa Teatrului „Ion Creangă” de a organiza în colaborare cu Editura „Ion Creangă” un Concurs de creație („Cea mai bună piesă de teatru pentru copii”, prevăzut a se încheia la 1 iunie 1974, Ziua Internațională a Copilului) sperăm să sunească un larg ecou.

Stagiunea viitoare va fi importantă pentru noi și în măsura în care vom ști să consolidăm reputația pozitivă consemnată generos de presa de specialitate, prin spectacole de calitate superioară. Îndeosebi, ne preocupăm realizarea unui spectacol cu o piesă originală prin care să putem omagia aniversarea a 25 de ani de la înființarea Pionieriei în România.

Teatrul Evreiesc de Stat

Lozul cel mare!

La Teatrul Evreiesc se apropie premiera: *Lozul cel mare*. Ne-am adresat regizorului spectacolului, I. Rotbaum din R. P. Polonă.

— *Ce simțăminte încercați cu prilejul reînălțării dumneavoastră, după 17 ani, cu colectivul T.E.S.?*

— Când m-am întâlnit pentru prima dată cu colectivul Teatrului Evreiesc de Stat din București, în 1955, în vederea realizării spectacolului muzical *Un vis goldfadenian*, mi-am dat seama că avem un limbaj comun. În tot timpul colaborării noastre a domnit în teatru o atmosferă de tovărășească prietenie, care ne-a înaripat pe toți și ne-a inspirat creator. Rezultatul colaborării noastre a fost, după cum se știe, un mare succes artistic și de casă. În cei 17 ani care s-au scurs, am fost într-o permanentă corespondență amicală cu conducerea T.E.S. Între timp am fost foarte ocupat ca prim regizor al Teatrului dramatic din Wroclaw și colaborator al Teatrului Evreiesc de Stat din Varșovia, cu unele montări mai mari din alte țări (Franța, Brazilia, Israel). Reîntâlnirea cu colectivul artistic al T.E.S. a fost emoționantă. Ne-am reîntâlnit la 7 august 1973 ca niște buni prieteni. Mi-am dat seama, de la prima întâlnire, că

ne aflăm în fața unor zile sărbătorești, de bucurie creatoare, de muncă intensă, de colaborare rodnică la realizarea, cu puteri unite, a spectacolului muzical *Lozul cel mare* de Șalom Alehem. La fel ca în timpul colaborării noastre la spectacolul *Un vis goldfadenian*, acum 17 ani, domnește și acum printre noi o înțelegere reciprocă, o atmosferă de sinceră colaborare tovărășească, care ne ajută să rezolvăm diferite probleme artistice și tehnice într-un spirit colegial și eficace.

— *Care este concepția dumneavoastră regizorală pentru montarea spectacolului „Lozul cel mare”?*

— Sarcina principală care mi-am pus-o, ca regizor al spectacolului muzical *Lozul cel mare* a fost să obțin maximum de autenticitate a spiritului popular al acestei comedii. Atmosfera lirică, înălțătoare, romantismul și tendințele atât de umaniste cu care este îmbibată comedia lui Șalom Alehem, fac ca această lucrare să fie una dintre cele mai bune creații dramatice ale marelui clasic. M-am străduit să subliniez aceste trăsături, atât de îndrăgite de spectatori teatrului lui Șalom Alehem și totodată să largesc semnificația ei socială, încadrând-o într-un cadru corespunzător de stilizare teatrală, în care să fie valorificate valențele ei patetice adînc umane, romantismul ei și aspirația eroilor ei către o lume mai bună și mai frumoasă. M-am străduit să subliniez cât mai clar umorul specific șalomalehemian, în care comicul și tragicul se amestecă atât de des, ironia sa la adresa slăbiciunilor și defectelor omeniești, satira sa care e de cele mai multe ori plină de lirism și adesea chiar de lacrimi... M-am străduit să transform valoroasa comedie a lui Șalom Alehem într-un spectacol muzical cu caracter popular, introducînd texte lirice corespunzătoare, create de poetul M. Broderzon, muzică de compozitorul H. Cohn, dansuri realizate de coregrafa Tilde Urseanu, în cadrul plastic realizat de colaboratorii mei, Alexander Jedrzejewski și Jadwiga Przeradzka, ambii din R. P. Polonă. Printr-o înscenare corespunzătoare, în care jocul actorului să concorde cu rostirea cuvîntului, cu gestul, cîntecul și dansul, cu lumina corespunzătoare, am intenționat să creez din comedia lui Șalom Alehem un spectacol de teatru modern.

— *Care apreciați că este azi locul lui Șalom Alehem în literatura universală?*

— Au trecut peste 57 de ani de cînd marele clasic al literaturii idiș moderne a trecut în eternitate, dar popularitatea sa în lumea culturii nu a încetat să crească. Opele sale au fost traduse în zeci de limbi. Cărțile sale sînt tipărite în noi și noi ediții. În unele țări tirajul cărților sale atinge cifre de milioane. În numeroase țări, Șalom Alehem figurează în programa analitică a liceelor și

a universităților. Creațiile sale dramatice sînt jucate cu mare succes în cele mai importante teatre în diferite limbi. De pildă, *Stele rătăcitoare*, cu actele schimbate, *Stempeniu*, *Lozul cel Mare*, *Croitorul fermecat*, *Tevie lăptarul*. O importanță deosebită în popularizarea numelui lui Șalom Alehem în întreaga lume a avut-o realizarea spectacolului muzical *Vioristul de pe acoperiș*, construit după romanul lui Șalom Alehem, „*Tevie lăptarul*”. Acest spectacol a fost jucat pînă în prezent cu mare succes în America, Franța, Anglia, Israel, R.F. Germania, R. D. Germană, Suedia, Japonia, U.R.S.S., Australia etc. Filmul realizat cu același subiect se bucură de asemenea de anare succes și îl face cunoscut pe Șalom Alehem în rîndurile a zeci de milioane de spectatori. O importanță deosebită în popularizarea operii lui Șalom Alehem o au și minunatele ilustrații la *Croitorul fermecat* și *Tevie lăptarul*, create de artistul Tanhum Kaplan din U.R.S.S., care sînt răspindite în întreaga lume, în ediții de lux. La Berlin am văzut în vitrinele celor mai mari librării ediții de lux cu operele lui Șalom Alehem *Croitorul fermecat* și *Tevie lăptarul*, ediții epuizate la cîteva săptămîni după apariție. Opera lui Șalom Alehem a intrat în patrimoniul literaturii universale.

Repertoriul acestei stagiuni va cuprinde: *Sir și Elixir* de Dumitru M. Ion, în regia Cătălinei Buzoianu, *Tigrul purpurii căruia-i plăceau clătile* — piesă scrisă de un colectiv de copii din S.U.A., ce va fi regizată de debutantul Cristian Pepino, piesa cehă *Prințesa și ecoul* de E. Pospisilova, basmul-epopee *Domnul Plaiurilor* de Nela Stroescu. Pornind de la amplul ecou avut în stagiunile trecute cu *Nocturnele*, vom lărgi tematica lor printr-un ciclu de audiții muzicale comentate, prin montarea unor spectacole avînd la bază lucrări muzicale sau dramatice de largă circulație, prin ședințe săptămînale de cinematograf, printr-un spectacol de umor românesc de-a lungul secolelor. Stagiunea 73—74 marchează pentru teatrul „Tăndărică” împlinirea a 25 de ani de activitate ca teatru de stat și a 35 de ani de la primul spectacol.

Vom sărbători aniversarea lui 23 August 1944 printr-un basm-epopee la a cărui realizare vor fi mobilizate cele mai bune forțe ale teatrului”.

Teatrul Satiric Muzical „C. Tănase” Lucruri serioase la revistă

Teatrul Tăndărică Anul 25...

Ne vorbește regizoarea Margareta Niculescu, directoarea teatrului:

„Teatrul Tăndărică are în față o serie de sarcini specifice de o deosebită importanță și care reclamă inițiative, ritmuri și orientări noi. Teatrul de păpuși, spre deosebire de alte teatre, trebuie să rezolve probleme fundamentale cum sînt, de pildă, cele ce privesc formarea cadrelor artistice (ținînd seama că în momentul de față nu există un învățămînt artistic superior de specialitate) și constituirea repertoriului original. În acest context sarcinile specifice majore ale stagiunii 1973—1974 devin principalele obiective nu numai ale unui plan de stagiune, ci ale programului cultural însuși al teatrului: formarea cadrelor de actori-mînuitori, reorientarea acțiunii formative, atragerea de tineri regizori și scenografi în domeniul teatrului de păpuși, intensificarea eforturilor în vederea stimulării creației dramaturgice originale a genului.

Regizorul N. Dinescu, directorul Teatrului „C. Tănase” ne-a spus următoarele:

„Spre deosebire de stagiunile trecute, repertoriul teatrului nostru va cuprinde un număr sporit de premiere care — sperăm — prin varietatea lor tematică și realizare scenică, să întrunească aprecierile publicului și — poate — chiar și ale criticii dramatice.

Astfel, în prima decadă a lunii noiembrie a.c., va vedea lumina rampei spectacolul: *Vino să ne vezi deseară* de Petre Bărbulescu. Autorul, care scrie pentru prima oară pentru scena noastră, a conceput un original cabaret satiric-muzical. Muzica aparține compozitorilor: V. Vasilache jr. și Romeo Vanica. Regia: Bițu Fălticeanu. Dirijori: Gelu Solomonescu și Sergiu Malagamba. Coregrafia: Adriana Dumitrescu. Scenografia: Puiu Ganea. Distribuția: Nicu Constantin, Al. Lulescu, Didi Ionescu etc.

La Savoy, în cursul lunii ianuarie '74, vom schimba afișul cu o nouă revistă, avînd ca titlu celebra replică a lui Rică Venturiano: *Scuzați, pardon, bonsoar...* Autori: Mihai Maximilian și Vasile Veselovschi. Distribuția numeroasă va cuprinde mulți tineri: Cristina